Nederlandse Vertegenwoordigers
in de Economische Commissie ter
Parijse Studieconferentie.

E.C. 18-bis

Parijs, 26 Februari 1954

1. Daar de stroom Documents de Travail d.d. 25 dezer onmiddellijk in discussie is gekomen, menen wij die documenten niet naar Nederland te moeten opzenden, doch straks met de eindteksten te mogen volstaan.

2. Wij menen wel te moeten rapporteren over enkele gebeurtenissen in de bijeenkomst der Economische Commissie van 25 dezer, welke tot vrij laat in de avond heeft voortgeduurd.

   De voorstellen van orde van de Voorzitter zijn alle aanvaard, te weten :

   a) De Commissie eindigt deze week de lezing der Documents de Travail over de Agendapunten 1 - 8 (Doc.15) en doet in één lezing ook de punten 9 en 10 af, opdat het secretariaat tegen 1 of 2 Maart de eindtekst kan maken, welke dan definitief wordt vastgesteld.

   b) De Aide-Mémoire van de Voorzitter (Doc.27) komt niet in discussie , doch kan de delegaties desgewenst tot leidraad strekken.

   c) De artikelen, genoemd in het tweede Interim Rapport (Doc.26) als "formules de synthèse" en de alternatieve teksten, worden op 1, 2 en 3 Maart gereedgemaakt, door het Secretariaat gebundeld en op 4 Maart definitief vastgesteld.

   d) De verklaringen der Delegaties voor Hoofdstuk III van het eindrapport moeten uiterlijk 4 Maart des v.m. op het Secretariaat zijn en worden dan onmiddellijk getypt en rondgedeeld, waarover dan niet meer wordt gediscussieerd, doch waarover kleine vragen om opheldering mogelijk blijven.

   Tevoren hadden wij onderling in de Nederlandse groep afgesproken, dat de Nederlanders in dit stadium niet meer individueel zullen spreken, doch dat elke interventie een "officiële" zal zijn, en dat dan ook alleen het "officiële" woord ingang in de rapporten kan krijgen uiteraard gaan wij geval voor geval tevoren na, wat onze "officiële" houding moet zijn.

3. Toen nu de Voorzitter na het vaststellen der orde overging tot de behandeling van punt 1 ("concurrence") en bij dit eerste stuk aan de Franse delegatie vroeg op welke plaats in het eindrapport en onder welke woorden zij uiting wilde geven aan de door Heer Parodi in de vergaderingen van het Comité de Direction op 29 Januari en 23 Februari gemaakte reserve over de Franse deelneming aan dit economische werk, vroeg voor Duitsland de nieuwaanwezige Heer Mueller-~~Armeck~~ het woord, zeggende dat hij Frankrijk de zaak gemakkelijk wilde maken door aan de Commissie voor te stellen, af te spreken, dat men niet op institutionele zijden der economische problemen zou ingaan en zou volstaan met het stellen der economische problemen als probleem.

© Collectie Griffiths (Universiteit Leiden) inv.nr. None
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/G01472

Onmiddellijk verklaarde toen de Voorzitter, dat dit ten eerste onmogelijk was, daar Doc. 24 de zaken der "compétence" uitdrukkelijk onder de te formuleren punten noemt en dat ten tweede de Nederlandse delegatie op de door Duitsland voorgestelde basis niet verder aan het gesprek zou kunnen deelnemen - misschien zelfs zou moeten vertrekken - in afwachting van nadere instructie òf van Den Haag, òf van het Comité de Direction.

De Belgen en de Italianen vroegen om opheldering van het Duitse voorstel.

Duitsland gaf die, door erop te wijzen, dat het mogelijk is, dat de institutionele discussies over de Chambre Haute de Franse houding ook in economisch opzicht zouden kunnen beinvloeden. Doch ook de Duitse delegatie zelf kan zich over de institutionele zijde der economische punten nog niet uitspreken, kan b.v. niet kiezen tussen de Organen der Gemeenschap, kan b.v. ook nog niet kiezen tussen mogelijkheden als "propositions", "recommandations", "décisions", etc.

De voorzitter meende, dat Duitsland deze twee zaken moet scheiden: de eigen onmacht om nu keuze te doen en de gedachte om de Fransen de intrekking hunner reserve mogelijk te maken. Hij vroeg aan de Franse delegatie, wat zij van het Duitse voorstel dacht.

De heer Wormser (Frankrijk) herinnerde eraan, dat de commissie in Rome had onderscheiden tussen:

1. de economische principes voor het Verdrag,
2. de verplichting der zes landen,
3. de bevoegdheden der Organen der Gemeenschap,

doch dat de discussie te Parijs dat dooreen hadden behandeld. Reeds in Februari 1953 heeft de heer Bidault te Rome de Franse houding over de economische zaak gepreciseerd: men bestudere die zaak, opdat aan de Organen der Gemeenschap eventueel, later, bevoegdheden zouden kunnen worden gegeven. Inderdaad maakte de Commissie te Parijs de zaken voor Frankrijk moeilijker door bij elk punt ook op de bevoegdheden te komen en het zou wijs zijn wanneer zij de zaken niet zou dooreenhalen, maar het Duitse voorstel zou toch de Franse reserve niet opheffen.

De voorzitter wees er nu op, dat hij zich reeds had voorgenomen de genoemde indeling in drie rubrieken bij elk punt zo mogelijk te volgen - zijn Aide-Mémoire toonde dat ten overvloede aan - doch dat het wel eens moeilijk is. Het was in Januari de heer Wormser zelf, die voorstelde inzake de Belgische questionnaire bij elk punt na te gaan, welke de taak van de Conseil de Ministres nationaux zou zijn, omdat - naar hij destijds argumenteerde - dat de Franse houding zou kunnen beïnvloeden. Daarom stelt de voorzitter voor niet in het Duitse voorstel te treden en gewoon verder te gaan.

Duitsland bond nu in en opperde, dat het alleen had willen uitsluiten de keuze der Organen bij de punten der agenda ter sprake te brengen.

4. Aan het einde der vergadering, welke ditmaal door Duitse aarzelingen enorm werd geremd, opperde Duitsland, dat men wellicht zou kunnen afzien van de verklaringen over de algemene visie der delegaties in Hoofdstuk III van het economische eind rapport.

Toen de voorzitter daarop antwoordde, dat ook dat reeds vastlag, doch dat elke delegatie uiteraard het recht had te zwijgen, maar dat Nederland wèl van een verklaringsrecht gebruik zou maken, liep ook die zaak dood.

5. Tijdens de besprekingen zeide Frankrijk nog, dat het zijn verklaringen over zijn reserve en/of visie wellicht niet in het rapport, doch als apart rapport zou indienen, waarop de voorzitter een beroep op Frankrijk deed om alles in het rapport te vermelden.

Wij kunnen, noch willen alle incidentenrapporteren, doch wij achten deze gang van zaken dáárom des te opvallender, omdat de Belgen ons mededeelden, dat de Duitsers aan de Fransen (op niveau van de Chefs de Délégation) hadden gezegd: "Wij deden U nu vele institutionele concessies, wij willen nu afwachten, welke Uw economische concessies zijn, voordat wij nog vérdere institutionele concessies doen". Wij laten dat voor wat het moge zijn, doch herinneren eraan, dat wij reeds meermalen hebben gerapporteerd, dat de Duitsers bij alles denken aan de politieke verhouding tot de Franse delegatie. Zelfs op onderwerpen, welke echte Duitse stokpaardjes zijn, aarzelen zij van minuut tot minuut. Thans wordt voor ons de zaak nog erger, omdat hun nieuwe leden (Mueller ~~Armack~~ van Buitenlandse Zaken en Graf Hardenberg, juist uit Russische gevangenschap teruggekeerd) ineens bij bijna alles vertaling gaan vragen, ofschoon zij perfect Frans spreken. Er is een spel gaande, dat wij menen te moeten rapporteren.

De voorzitter heeft echter gedaan gekregen, dat men zich niet laat afschrikken door lange zittingen en beloofd heeft alles op tijd af te doen.